

DĚLNICKÉ LISTY

Noviny Dělnické strany sociální spravedlnosti (DSSS) / WWW.DSSS.CZ

ročník X. / číslo 35 / duben – červen 2012 / zdarma

Vládnoucí mafie utahuje občanům opasky kolem krku

V řadě měst České republiky pokračují protesty občanů proti zkorumpované vládě ODS, TOP 09 a Věci veřejných. Počátkem dubna bylo oficiálně založeno občanské sdružení Holešovská výzva, jež má za cíl upozorňovat na současný zkorumpovaný systém vládní garnitury, která rozkradla a zdevastovala naši zemi. Není pochyb o tom, že nespokojenost občanů s polistopadovým režimem graduje. Tomu se nelze vůbec divit.

Loupež za bílého dne

Ihned poté, co tzv. vláda zažehnala svoji smrt, vyšel ministr zdravotnictví s nápadem zvýšit poplatek u lékaře ze současných třiceti korun na padesát. Údajně proto, že stávající poplatky neplní svoji regulační úlohu. Zkrátka, chodíš moc k lékaři, občánku – pracuj a zemři. To je zřejmě sen ministra „sociálních věcí“ Drábka, aby lidé jen chodili do práce, a nevyplácely se žádné důchody. Této loupeži za bílého dne říká ministr druhá fáze zdravotnické reformy. Vláda pod vedením asociálů z TOP 09 dále ruší všechny samozřejmé sociální výhody člověka začátku 21. století. Chystané další zvýšení DPH ještě více zdraží potraviny, které již dnes rostou prakticky ze dne na den.

Většina zaměstnanců nyní žije od výplaty k výplatě a omezuje veškeré výdaje na minimum. Nakupují jen to nejnútnejší, a to má, ale hlavně bude mít za následek menší tržby v obchodech, a tím i menší výběr daní. A proto zvýšíme DPH a zavedeme třeba daň ze vzduchu. Reformy budou pokračovat, i kdybyste měli pochcípát hladem

a zmraznout pod mostem. Je strašné, že ta nejasociálnější, nejbezohlednější a nejbezcitnější strana ovládá nejdůležitější ministerstva – finance, sociální věci a zdravotnictví. S prací těchto ministerstev se setkává každý z nás a jejich rozhodnutí se dotýká každého z nás.

Z republiky udělali akciovkou

Nikdo nepochybuje o nutnosti reformy a o potřebě napravit státní finance, ale cesta, kterou volí vláda, povede zemi do ekonomické nouze, kdy zaměstnanci budou žít v práci bez pracovního práva se strachem onemocnět, protože nebudou mít na léky.

Nejsou peníze, slyšíme od vládní bandy, proto se musí šetřit. Jenže peníze jsou, ale zůstávají na švýcarských, bahamských či kajmanských účtech uhlobaronů, lobbistů a tunelářů. Zatímco pražskou radnici řídí silniční pirát Janoušek se svým pimplerem Bémem, zatímco Gross vysmátě pózuje z Floridy a zatímco ministr obrany Vondra se nezná k mnohamilionovým únikům v kauze Promopro, musí vše zaplatit

občan. Říkají nám, že si musíme utáhnout opasky, ale oni nám je utahují ne v pase, ale na krku.

Nikdo z nás tuto situaci nezavinil, přesto ji zaplatíme z naší práce a odříkání. Ministr Kalousek říká, že platíme dluhy z minulosti, ale my platíme dluhy, které jsme nezavinili. Reformy této vlády se netýkají jenom horních deseti tisíc, kteří si své špinavé kšefty domlouvají na golfu, v potměných barech či na zastrčených parkovištích. Tato vrstva v podstatě řídí republiku. Zkorumpovaná vláda udělala z republiky akciovkou společnost, kde se účty neskládají občanům této země, ale správním radám nadnárodních společností a bank.

Je povinností nás, občanů, abychom tuto republiku vyrvali různým Janouškům, Babišům či Bakalům a začali si tady vládnout na svém a po svém. My odmítáme, aby se pacient léčil podle výše svého konta, aby lidé byli vystěhováváni kvůli deregulaci nájemného, aby zaměstnanci byli vyhazováni z práce bez udání důvodu. Abychom tomuto zabránili, musíme dostat do volebních místností občany, kteří již nevěří ve změnu a nechtějí k volbám.

JIRÍ ŠTĚPÁNEK

Najdete na netu
Strategie DSSS
neprizpusobivi.dsss.cz
Dělnická mládež
delnickamladez.cz
DSSS Sever
radnice-litvinov.cz
Osobní stránky
tomasvandas.cz

Kdo nám tedy opravdu vládne? Kořata a mazánci...

Nedávno zveřejněné nahrávky telefonních rozhovorů bývalého pražského primátora Pavla Béma a lobbisty Romana Janouška ukazují nejen na to, jaké otřesné poměry panovaly za jeho vlády v Praze, zejména však vypovídají o celkových poměrech v této zemi.

Není asi podstatné, jak se oba pánové vzájemně oslovovali, i když kořata či mazánku o něčem vypovídá. Podstatné totiž je, že vlivný podnikatel ovlivňoval chod pražského magistrátu, řídil jeho úředníky, rozhodoval o územním plánu, o investicích, o prodeji budov a také o výběru kandidátů na tu či onu pozici.

Další součástí této skandální kauzy je fakt, že nahrávky odposlechny se dostaly do rukou osob z agentury ABL, tedy Víta Bárty, před parlamentními volbami v roce 2010. Jak se k nim dostal, to je zatím neznámé, nicméně se tak trochu odkrývá podstata toho, jak a s jakými lidmi se pan Bárta a jeho povedená partička dostali do vysoké politiky.

Není vám už z toho všeho špatně? Skandály, uplácení, korupce na každém kroku. A do toho Nečasova vláda s připravovanými návrhy zákonů, které mají za cíl zalátat díry v rozpočtu, způsobené polistopadovými zločiny. Vyházet tu sebranku, a to co nejrychleji!

TOMÁŠ VANDAS

Pražští dělníci podpořili protivládní protesty

V neděli 15. dubna se na Václavském náměstí v Praze sešly stovky nespokojených občanů ČR, kteří přišli vyjádřit svůj nesouhlas s vládou a s celkově špatnou situací v naší zemi.

Akci, kterou pořádala Holešovská výzva, podpořila i pražská DSSS. Naši lidé také rozdávali protestujícím přihlášky do občanského sdružení Holešovská výzva, což bylo mezi demonstranty přijímáno veskrze pozitivně. Jeden starší pán po obdr-

žení přihlášky například poznamenal: „Ráno jsem to četl na internetu. Je dobře, že to konečně vzali do svých rukou profesionálů.“

Pražská předsedkyně Holešovské výzvy Jiřina Švecová nám k celé akci uvedla: „Myslím, že se dnešní akce vyvedla a že nižší počet účastníků byl způsoben hlavně špatným počasím. My jsme připraveni pokračovat v sérii protestů po celé republice, dokud vláda nepřistoupí na oprávněné po-

žadavky občanů.“

Občanské sdružení Holešovská výzva bylo registrováno ministerstvem vnitra dne 3. dubna 2012. „Sdružení bude organizovat společenské a politické aktivity, jejichž cílem je upozorňovat na současný zkorumpovaný systém vládní garnitury, která rozkradla a zdevastovala naši zemi,“ píše se na internetových stránkách sdružení - www.holesovskavyzva.webnode.cz.

-red-

Vandas k Holešovské výzvě: Změna garnitury nesmí přerůst v anarchii

Demonstrace občanů proti zkorumpovanému režimu v ulicích českých a moravských měst, volba nového prezidenta České republiky. Právě tato dvě aktuální témata dominovala následujícímu rozhovoru s Tomášem Vandasem, předsedou Dělnické strany sociální spravedlnosti (DSSS):

■ **Pane předsedo, co říkáte na poslední protesty tzv. Holešovské výzvy a dalších iniciativ?**

Zcela určitě jde o reakci občanů na poslední kroky Nečasovy vlády, jejíž tzv. reformní opatření jsou namířena proti drtivé většině občanů a přinesou jen další zhoršení životní úrovně. Nespokojenost lidí stoupá a požadují proto oprávněně změnu. Jen mě mrzí, že okamžitě dva dny poté se organizátoři protestů rozhádali mezi sebou, a když k tomu přidáte různá nešťastná mediální vystoupení, připadá mi to na promrhávání nové příležitosti.

■ **Souhlasíte s požadavky představitelů iniciativ, mezi které patří i rozpuštění politických stran?**

To v žádném případě. To rozpustíme všechny politické strany, tedy i ty mimoparlamentní, v nichž jsou slušní lidé, stejně poznamenání touto vládou? A co bude potom? Jaký volební systém nastolíme? Anarchii či „potom se nějak uvidí“? To jsou nesmysly a zapadá to bohužel do obrazu těch zmíněných mediálních eskapád, které snižují důvěryhodnost takových protestů.

■ **Jaký postoj k těmto v budoucnu jistě opakujícím protestům zaujme Dělnická strana sociální spravedlnosti?**

Dělnická strana se zcela logicky, už z podstaty své činnosti v posledních téměř deseti letech, nebrání žádné spolupráci s každým, kdo chce

odstranit tento zkorumpovaný a prohnitý režim. Musí to však být spolupráce z obou stran. My jsme představitelům tzv. Holešovské výzvy nabídli své zkušenosti a pomoc, nyní čekáme na jejich reakci. Obávám se však, že ani oni sami vlastně pořádně neví, vyjma svržení vlády a prezidenta, co chtějí. Proto někteří nespokojení členové založili stejnojmenné občanské sdružení, které půjde profesionální cestou a neomezí se jen na prázdná slova a gesta. S jedním však lidé, kteří protestují proti režimu, musí počítat – zanedlouho si vyslouží nálepku extremistů a neonacistů, s čímž máme bohaté zkušenosti. Jestli si někdo naivně myslí, že tomu tak nebude, brzy ho vládnoucí elita vyvede z omylu.

■ **Dovedete si představit, že by v České republice v nejbližší době proběhla revoluce?**

Představit si dovedu cokoliv. Nevím ale, jest-

li v českých podmínkách se dá slovo revoluce vůbec použít. Nicméně to, že se něco děje a že je něco ve vzduchu, to je patrné. Celá dlouhá léta říkáme na náměstích, že nám vládnou zloději a podvodníci, nyní se lidem konečně otevírají oči a já doufám, že se to brzy projeví i vymetením parlamentu. Avšak zase musím zdůraznit, že tolik požadovaná změna by měla proběhnout zejména volbou těch politických stran, které nejsou spjaty s vládnoucí garniturou a nikdy se nepodílely na moci.

Hra na demokracii: 50 tisíc podpisů za dva měsíce

■ **Nyní k prezidentským volbám. Už jste oficiálně oznámil kandidaturu na hlavu státu. Kdy se chystáte mezi lidi?**

První oficiální mítinky k prezidentským volbám začaly již 30. března v Ústeckém kraji. Rozhodl jsem se avizovanou kampaň zahájit ještě dříve, není čas na nic čekat. Naplno se kampaň

rozjede koncem měsíce dubna a mítinky budou zaměřeny nejen na prezidentské volby, ale také na volby do krajských zastupitelstev, které nás čekají na podzim.

■ **Parlament ještě neschválil prováděcí zákon k prezidentským volbám, z toho důvodu nemůžete začít se sběrem 50 tisíc podpisů, které jsou potřebné ke kandidatuře. Nezdá se vám to zvláštní, s ohledem na skutečnost, že samotné volby mají proběhnout už za několika desítek měsíců?**

Já už jsem na tento rozpor upozornil v diskusním pořadu České televize. Je to taková hra na demokracii, jejímž cílem je znepříjemnit kandidaturu všem, kteří jsou mimo parlamentní strany a nemají podporu poslanců nebo senátorů. Proto zákonodárci ani nijak nespíchají, jim stačí, když zákon vejde v platnost od října. To ale znamená, že na sehnání padesáti tisíc podpisů budeme mít necelé dva měsíce. I proto jsem se nakonec rozhodl, že sbírání podpisů zahájíme tak či tak, neboť lidé mě s tímto požadavkem už kontaktují a chtějí mě podpořit co nejdříve.

■ **Co říkáte svým protikandidátům, znáte jejich jména a postoje?**

Ta jména se objevují s mediální důkladností a pravidelností, hlavně ti tzv. favorité. Opět jsme svědky masáže s cílem vyvolat dojem, že vlastně nikdo jiný neexistuje a nemá šanci. Ovšem představa, že bude na Hradě bývalý kariérový komunista, nečeský hrabě či americký bankéř, to je tak děsivé, že i proto jsem se rozhodl do tohoto nerovného boje jít.

■ **Pokud by vás lidé zvolili prezidentem, jaký první krok byste učinil?**

Vyhlásil bych amnestii pro všechny novodobé politické vězňe. Právě lidé, kteří se postavili současným zločincům, si zaslouží plnou rehabilitaci. A já věřím, že jednou k tomu dojde. -red-

Prachatic, nebo Kocourkov? Radní si vymysleli svatého Václava Havla

Krásné počasí posledních dní pravděpodobně nesvědčí radním z Prachatic. Nad jejich posledním nápadem si významně poklepávají na čelo nejenom občané města, ale prakticky celá Česká republika. Zřízení ústavů pro choromyslné již připravují svěřáci kazajky a kontrolují počet volných klecových lůžek...

Co že se to vlastně stalo?

Nic menšího než to, že se prachatictí radní rozhodli vylepšit místní kapličku obrazem svatého Václava Havla, který měl dle jejich představ znázorňovat patrona české země svatého Václava. Naštěstí zasáhl Národní památkový ústav a přinutil šílenou myšlenku šílené radní změnit. Ještě, že tak. Představa, že by mě při návštěvě nějakého církevního objektu přepadla podobizna svatého Václava Havla, je přímo děsi-

vá a možná bych v péči nějakého ústavu skončil i já sám.

Nevím, co se honilo v hlavách radním z Prachatic při schvalování tohoto návrhu. Možná, že to ani nebylo v hlavách, ale spíše v krvi, a to pořádných pár promile. Možná také jenom chtěli triumfnout návrh režiséra Fero Feniče, který přišel jako první s myšlenkou přejmenovat po bývalém prezidentovi pražské letiště Ruzyně. No, povedlo se jim to dokonale.

Teď jsem jen zvědavý, kdo přijde s ještě absurdnějším nápadem. Návrhů padá mnoho, města i obce přejmenovávají jako na běžícím pásu kde co, a tak je jistě jenom otázkou času, kdy nějaký aktivní snaživec přijde s myšlenkou, která triumf prachatických radních přebije.

PETR KOTÁB

Soud: Vlajky s logem DS nezávadné

Okresní soud v Mostě vynesl 13. dubna 2012 zprošťující rozsudek nad trojicí členů Dělnické strany sociální spravedlnosti (DSSS), kteří čelili obvinění z propagace zhoubných ideologií za to, že na mítincích konaných 6. října 2010 drželi v rukou vlajku Dělnické strany (DS), rozpuštěné státní mocí na politickou objednávku o pár měsíců dříve.

Soudce Pavel Pích poukázal na nevěrohodnost svědků, kterými byli policisté Lukáš Louženský, Petr Lohse a Jindřich Bergmann. Upozornil na vyjádření soudce Nejvyššího správního soudu Vojtěcha Šimíčka pro tisk o tom, že Dělnická strana byla pouze rozpuštěna, ale nedošlo k zákazu jejího názvu ani symbolů.

Dále také řekl, že pokud nebyli schopni sami policisté posoudit, zda držení vlajky s ozubeným kolem došlo ke spáchání trestného činu, a že ani státní zástupce toto nedovede posoudit bez znaleckého posudku, není možné, aby si případné trestnosti byli vědomi obžalovaní.

Je to již druhý rozsudek mosteckého soudu potvrzující nezávadnost loga DS. V listopadu loňského roku byl taktéž zproštěn obvinění předseda místní organizace DSSS Litvínov Petr Křižanovič, který byl souzen za nošení loga DS na kšiltovce. Více podrobností z dnešního soudního jednání přineseme v reportáži.

Tiskový odbor DSSS Sever

DSSS k odsouzené dvojici poslanců VV

Dělnická strana sociální spravedlnosti (DSSS) považuje odsuzující rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 5 nad poslanci Bárrou a Škárkou z lobbistického spolku Věci veřejné za důkaz provozování mafiánských a korupčních praktik v současné vrcholné české politice.

Předseda DSSS Tomáš Vandas v této souvislosti vyzývá oba výše jmenované k okamžitému složení poslaneckých mandátů a odchodu

du ze Sněmovny a premiéra Nečase k zasazení se o konání předčasných parlamentních voleb.

Není dále možné tolerovat vládu, která je ve skutečnosti jen ubohým souborem korytářů, gaunerů a kriminálních. Je nutné provést okamžitou očistu politické scény a vrátit důvěru v politiku, aby se občané této země nemuseli za své politické reprezentanty stydět, jako tomu je posledních dvacet let. Tiskové centrum DSSS

Česká vláda – zaměstnanci miliardářů

Podle výsledků vládnutí naší vlády lze usuzovat, že je to vláda loutek a poskoků ovládaná českými miliardáři a lobbistickými skupinami. Jak ti přišli ke svému majetku, všichni víme. Rozkradli národní majetek nezákonnými způsoby za pomoci mafiánských praktik. Jsou to tedy zloději a podvodníci, kteří manipulují českou vládou tak, jak sami potřebují.

Vláda jim vyrábí zákony na objednávku namířené proti občanům, to je proti lidem práce, důchodcům, studentům. Vpravdě proti všem, kteří nemají milionové majetky a kteří se žijí poctivou prací.

Musí z nás dostat poslední peníze, aby mohli dál nerušeně rozmnožovat své majetky. A tak vláda je tu proto, aby sloužila privilegované vrstvě a dále okrádala široké vrstvy obyvatel, které se už nedělí na žádné jiné vrstvy než na chudé, kterých je většina, a na bohaté, kteří si dělají z českých zákonů svého sluhu v tom, jak krást dále bez trestu.

Za příklad slouží bezpočet nepotrestaných manipulací se státními penězi, které se přelily do soukromých rukou. Pan premiér si libuje, jak bojuje s korupcí, přitom „pochytil“ jen pár bezvýznamných zlodějíčků. Tyto akce pak vláda prodává jako nekompromisní boj s korupcí. Ov-

šem velké zloděje a lumpy chrání vskutku přesvědčivě, protože je s nimi provázaná pevnými vazbami, bez kterých by nemohla existovat. Kdyby kterýkoliv člen vlády tvrdě zasáhl proti miliardářské lobby, v ten moment by skončil. Takoví lidé však ve vládě nejsou, protože vláda je pečlivě poskládaná ku prospěchu zlodějů.

Kdo zaplatí církevní restituce? Hádejte – budou to miliardáři, nebo chudí lidé? Pan Kalousek prohlásil v tisku, že je mylná představa, že s pytle peněz uteče tlustý prelát. S tím je třeba souhlasit, protože to nebude tlustý prelát, nýbrž tlustý prelát, kteří si již mnou ruce. Jak obrovským paradoxem je skutečnost, že obrovský majetek získá skupina lidí, kteří žijí z práce jiných lidí.

Takže kradte všichni dál, když bude zle, pan prezident vám dá milost, ale musíte být jeho známý nebo si zaplatit.

Nastává čas předvolební, je čas vyjít do ulic a vykopat vládní garnituru a jejich přísluhovače, kteří nedovedou pracovat a tvořit, ale jen okrádat bezbranné občany. Proti korupčníkům už není možné zvedat jen hlas, ale je třeba zvednout i pěst.

Těšíme se na čas, kdy budeme odměňovat občany za účast na 4. odboji!

Mgr. VÁCLAV KOMÁREK, IVETA MACHOVÁ

Demokracie a morálka

Demokracie, kterou zažíváme jako neměřitelný zmatek a mnozí pochybují o jejím kreditu, je založena na soutěži a každá soutěž je vlastně hra vyžadující pravidla. Měla by to být soutěž myšlenek, ale občan si myšlenek nevšímá, protože obvykle nemá čas se jimi zabývat.

Proto soutěží politické strany, které reprezentují mocenské zájmy skupin. Soutěží se s penězi a ten, kdo je má, může soutěžit, ale poplatek do soutěže je obrovský a pro vítězství ve volbách je zapotřebí jej dostat zpět předraženými státními zakázkami a rozkrádáním státních prostředků.

Demokracie není jen volební mechanismus – tu určují i další věci jako je struktura politických stran, propagace v médiích, voličská angažovanost, chápat programy a hlavně odlišit plebevné osobnosti.

Zatímco volební mechanismus má pravidla – volební zákon, který se dá obejít s tím, že není důležité, kolik občanů volí, ale jak se sečtou hlasy (viz rok 1998) – ostatní vlivy jsou dnes bez pravidel.

Nejlépe demokracie funguje, když existuje morálka a to, když společnost kontroluje morální chování zastupitelů či jejich volbu, a to na podkladě jejich zásluh, a že se dovede obětovat pro spoluobčany. K tomu musí existovat sociální soudržnost, tzv. vlastenectví, které se dnes nenosí.

Většina stran ví, jak si vydělat peníze, ale vět-

šina opozičních stran či hnutí nemá ucelenou představu o tom, co chce – obvykle vědí, co nechtějí.

Bez zodpovědnosti za stát není demokratické chování a je dáno občany, kteří se jako demokraté nechovají. Proto si parlamentní strany mění pravidla během hry (volebního období), vytvářejí svou morálku. Pouze vysoce morální osobnosti by to mohly zničit.

Zastupitelé musí bojovat za svůj tým, a to neustálým osočováním či nesplnitelnými slibů (sociální demokracie je v tom typická).

Do toho přichází nemravný systém dotací EU (které sice platí český občan), o které se vede zákulisní boj – viz státní zakázky. Lidé se musí naučit hospodařit se svými vlastními zdroji, na které si vydělají vlastníma rukama a umem, a to jak v rodinách, tak v obcích. Každý dar je nemravný – dotace jsou toho dokladem. Je to jak v situaci krmení zvířete, které se hází pastva, a oni se o ni rvou. Je to nedůstojné člověka.

Jsou to právě dotace, co mají morálku rozvrátit – vlastně je to předzvěst nového světového řádu. Morální pravidla „bez práce nejsou koláče; práce šlechtí člověka; kdo nepracuje, ať nejí“ či jiná, se stávají směšnými či rasistickými a jsou nahrazena – kdo nekrade, okrádá rodinu; práce je poslední prostředek k nabytí peněz; jen blbec pracuje; a najednou jsou důležitější charakterové vlastnosti jako poklonkovaní, lhaní, intrikářství, sobectví atd.

Když není práce, není opravdová morálka –

práce je základem morálky. Kapitalismus se snaží hrát „hru na práci“, socialisté by chtěli rozděvat bez práce, ale obě teorie jsou nemravné. Krize demokracie je krizí morálky. Rovnostářství vede ke zkáze (komunismus) a podlézáním mocným hrozí ztráta svobody, vede k poslušnosti, k otroctví a bezzásadovosti výměnou za blahobyt. V takovém světě je zcela zbytečné mluvit o demokracii.

Závěrem lze říci – demokracie může být pouze ve společnosti svobodných lidí a zá-

kladní podmínkou svobody je nezávislost a vlastní zdroje obživy. Proto je nutné se vyvázat z područí EU, nenechat si diktovat nesmyslnými předpisy (směrnicemi), nevolnými orgány co smíme dělat a co ne, ale naopak chránit své národní zájmy v zájmu demokracie a morálky. Chceme vládu, která vládne a slouží svému národu. Zapomeňme na to, že vám někdo něco dá zadarmo. Nechceme být eu-roprotektorát.

Mgr. VÁCLAV KOMÁREK, IVETA MACHOVÁ

Natažené ruce a zbytek republiky

Současná hospodářsko-ekonomická krize nutí občany této republiky dělat denně tvrdá rozhodnutí na uhájení životy a zabezpečení základních potřeb. Strach z nezaměstnanosti je všude přítomný. Všichni jsme pochopili, že účelem zločinných reforem pod vedením TOP 09 je odstranit stát ze sociální oblasti a všechnu tíž přenést na občany, kteří ve valné většině přežívají od výplaty k výplatě. Občané hledí k budoucnosti s obavami. Protože vláda ví, že v příštích volbách bude smetena, tak připravuje další zdražování, zvyšování daní a rušení sociálních výdajů. Balík reforem je ve skutečnosti kámen, který mají zaměstnanci na krku a táhne je ke dnu ekonomického a sociálního zmaru.

Není ale pravdou, že by se všichni občané báli budoucnosti. Je zde určitá část spoluobčanů, kteří vědí, jak tuto dobu přežít. Stačí natáhnout ruku a stát platí, aby protektoři z Bruselu neuválili sankce pro rasismus. Příkladem budiž rokycanská gamblerka a „zpěvačka“, uměle vytvořená tzv. uměleckou frontou, Věra Bílá, která dluží ohromné částky za nájemné v obecním bytě. Odmítala dohodu s radnicí a nyní řekla „zaplatte, nebo skočím pod vlak“. A hotovo. Proč zpívat se skupinou nebo jinak pracovat,

když stačí výhrůžka. Kulturní fronta, pravdoláskaři, občanská sdružení, neziskovky a kavárnaští intelektuálové nenechají tuto „světovou zpěvačku“ padnout. Ty, občane, dří, stresuj se a starěj se. My tady pro tebe nejsme. My jsme pro jiné. Kolik občanů naší republiky je ve stejné situaci jako tato rokycanská gamblerka, ale jen s tím rozdílem, že peníze neproházeli do automatů, ale nemohou díky mizerným mzdám utáhnout rodinný rozpočet.

Pak zde máme rodinu, která těžce popálené dítě využívá jako legitimaci na zahlazení nesplacených dluhů. Je to cynické, když matka s popáleným dítětem chodí k věřitelům a hraje na city. Účel světí prostředky – povedlo se – dluhy splaceny. To není rovný přístup, ale útočí to na samou právní podstatu státu, kdy všichni mají mít stejná práva, ale i povinnosti. Republika musí měřit všem stejně.

Zatímco stát na jiné ukazuje svoji přívětivou liberální tvář, tak na vlastence ukazuje nenávisťný škleb. Za pravdu stát odsoudí a ještě si to nechá od odsouzených zaplatit. Nevěříte? Já a moji přátelé jsme byli odsouzeni za pravdivé projevy z brněnského 1. máje roku 2009 k podmíněným trestům, a ještě musíme dohromady zaplatit desetitisícové soudní výlohy. Kdo nám je odpustí? Zaplatí je „neziskov-

ky“? Ne, od toho tady nejsou. Jsou tady pouze pro ty vyvolené, kteří natahují bezostyšně ruce a neustále křičí: Dej, dej! Tento režim je v koncích, mele z posledního a díky nápadu uvalit vyšší daně na uhlobarony, bankéře, spekulanty a makléřské kejklíře ho začnou opouštět ti to podporovatelé a sponzoři jejich volebních kampaní. Proto se snaží zadupat každou skutečnou opozici, která má podporu mezi obyvatelstvem, a ne uměle vytvořenými procenty v průzkumech. Našimi vidlemi na vykydání

krajských zastupitelstev a později i parlamentu budou volby.

Jedině politickou prací, politickými prostředky zlomíme tento režim. V následujících krajských volbách uděláme první krok k nápravě. Nás tento režim nezastraší, ale více zatvrdí, abychom ještě nekompromisněji, pod vedením našeho předsedy a jediného skutečně národního prezidentského kandidáta Tomáše Vandase, bojovali o tuto republiku a její občany.

JÍŘÍ ŠTĚPÁNEK

Lidé chtějí změny, ale kreatury se drží moci

Bylo by asi zbytečné opakovat mnohokrát opakované konstatování, že lidé jsou znechuceni politikou a podléhají frustraci. Vzdychání a nadávek slyšíme kolem sebe až až. Občas se objeví zoufalý výkřik „neznámého“ do prázdna, že je třeba vyměnit politiky, nebo rovnou zrušit strany, či ještě radikálnější podpálit Hrad i Parlament, jak požaduje šéf pražských taxislužeb.

Na druhou stranu se nikdo z „rozzlobených“ nehrne do aktivní politické činnosti, nechce se v ničem angažovat, organizovat, aktivně se podílet na opozičním hnutí. V mediokracii můžete všechno a nic. Marketing vám vyrobí politickou stranu na objednávku. Občané – zmobilizování před volbami planými nadějemi – zvolí tyto kšefty veřejné do Sněmovny, aby se vzápětí na-

rychlo splepený subjekt stal hutnou potravou pro lačné novináře, po celé čtyřleté období. Když už není z čeho žrát, vytvoří se mediální shluk nový, tentokrát třeba „Babišovy dobroty“. A jede se dál, po další čtyři roky.

S politickou gramotností je to ve společnosti velmi špatné. Mnoha lidem, zvláště mladším ročníkům, chybí základní znalosti historie vlastní země, stejně tak přehled o ústavních institucích. I to bude jedna z hlavních příčin současné bezradnosti. Proto se k moci hrnou kreatury, kterým chybí charakter a smysl pro morálku.

Nestěžujme si, ale zamysleme se nad tímto stavem, a hlavně – budme aktivní! Jedině tak porazíme vládnoucí kreatury.

JAROSLAV POLESNÝ

Severočeská DSSS pochodovala Chanovem

I přes značně nepříznivé počasí, ostrý vítr a občasně sněžení se v sobotu 7. dubna v Mostě sešla zhruba stovka členů a příznivců Dělnické strany sociální spravedlnosti (DSSS), kteří pochodem do místního problematického sídliště Chanov vyjádřili svůj nesouhlas s bezpečnostní situací na severu Čech, kde nejsou nepřizpůsobivými napadání pouze slušní lidé, ale dokonce již i policisté během výkonu služby.

Z důvodu obstrukce, kdy byl pod absurdní záminkou zadržován jeden z účastníků, vyrazil pochod z mosteckého vlakového nádraží s více než půlhodinovým zpožděním; poté, co bylo vše vysvětleno a zadržovanému členovi DSSS umožněno zapojit se do průvodu. Je však nutné zdůraznit, že drtivá většina přítomných policistů se chovala naprosto slušně a mnozí z nich vyjadřovali účastníkům pochodu svou podporu.

Při příchodu do Chanova přivítala účastníky akce DSSS hlasitá hudba cikánských kapel a zhruba stopadesát cikánů, kteří se pokřikováním snažili jeho účastníky vyprovokovat. Ti však dodrželi předem dané pokyny pořadatelů a nenechali se strhnout k žádným šarvátkám. Svůj

názor vyjádřili pouze vykřikováním hesel „Stop černému rasismu“ a „Cikáni do práce“.

Na konci sídliště Chanov došlo k projevům několika řečníků. Jako první vystoupil místopředseda DSSS Petr Kotáb, který mimo jiné zkritizoval přístup vlády České republiky, která snižuje početní stavy policistů, a proto dochází v Ústeckém kraji ke zvyšování kriminality. Vyjádřil také podporu všem slušným policistům, a naopak odsoudil činnost různých drahokamů z takzvaných protixtremistických oddělení, kteří kriminalizují lidi za odznáčky na čepicích, nápisech na oblečení nebo za držení vlajky. Druhý projev patřil tajemnici krajské organizace DSSS Ústeckého kraje Lucii Šlégrové a poslední řečníci byla zastupitelka DSSS z Krupky Anna Holešinská.

To však nebylo zakončení celé akce. Následovaly dvě písně v podání člena Republikového sněmu DSSS Ladislava Budze a poté si účastníci poslechli komediální úryvek výpovědi mosteckého policisty Lukáše Louženského, který se u soudu svěřoval s tím, jak se obával o svou bezpečnost, a proto nemohl přijít blíže

k asi padesátičlenné skupince seniorů, která naslouchala projevu předsedy DSSS Tomáše Vandase v Litvínově.

Následně se účastníci pochodu zformovali do trojstupů a v poklidu opustili sídliště. Při odchodu se je sice pokoušel napadnout dav odpůrců shromážděných v místě, kde skupina pana Brože a spol. organizovala takzvané náboženské shromáždění za doprovodu hudby cikánského zpěváka Patrika Vrbovského, vystupujícího pod pseudonymem Rytmus, avšak jeho organizátoři je za pomoci antikonfliktního týmu Policie ČR zadrželi.

S ohledem na regionální charakter akce a opravdu velmi špatné počasí lze akci hodnotit jako velmi úspěšnou. Podařilo se upozornit na problém, který zde bují a není zodpovědnými orgány řešen. Rovněž slova podpory z úst řadových policistů a občanů procházejících kolem místa shromáždění účastníků pochodu jsou impulzem k tomu, abychom neustali v našem boji za právo, pořádek a spravedlnost.

Tiskový odbor DSSS Sever

Poučný odkaz zakladatele Sokola

Když se náš národ začal v šedesátých letech devatenáctého století toužebně ohlížet po výšinách jiných kulturních národů činem několika idealisticky založených mužů, již těžili z předchozí práce českých buditeckých generací od konce 18. století, vznikl SOKOL.

Miroslav Tyrš (1832 – 1884) byl iniciátorem a hybnou pákou sokolské organizace, tvůrcem jejího tělovýchovného systému a ideového programu. Začínal ovšem s málem. Hleděl si především Sokola Pražského, ale přitom nezapomínal na to, aby se jeho činnost dostalo napodobování i jinde. A tak byly zakládány sokolské jednoty po venkově v Čechách, na Moravě, později i ve Slezsku a vůbec všude, kde hojněji sídlil český živel (např. Vídeň).

Poté, co shledal, že rostoucí sokolstvo potřebuje jednotícího časopisu, založil měsíčník Sokol. Do prvního čísla, vyšlého 1. ledna 1871, napsal úvodní programovou stať Náš úkol, směr a cíl. V ní mimo jiné pravil: „Věc sokolská však, jak ke všem stavům a vrstvám se obrací, znamená prozátím tolik, co tělesné

a zčásti i mravní vychování a šlechtění všeho národa československého, odchování jeho k síle, statečnosti, ušlechtilosti a brannosti zvýšené, a musí tudíž hledět, aby koncem veškerý lid octnul se v okruhu jejím.“

Z těchto slov je třeba poukázat na slovo „prozátím“, v němž se skrývalo něco, co nemohl říci naplno, ale je si možno domyslet u slov brannost. Tyrš nebyl primárně vlastenec v smyslu rakouském. Měl v první řadě na mysli potřebu vlastního národa, kdyby se jednou hodila příležitost, aby se dovedl chopit zbraně proti svým utlačovatelům. Už v dopise svojí nastávající manželce Renátě Fügnerové z 30. července 1869 odhodlaně uvažoval: „Připravme mysl i na ruch jiný i až pak budeme vládnout státem svým.“

Zůstával však pragmatikem, rozumějícím dané realitě. „Nižádné sebelepší nadšení lidu narychlo sebraného nic rozhodného poříditi nemůže proti náležitě odchovanému a vycvičenému, četnému a dobře vedenému vojsku.“ Ostatně jako šestnáctiletý to měl možnost poznat na pražských barikádách v červnu 1848.

Měl na mysli naši početnost a zeměpisné umístění vlasti. To mu dělalo starost. Proto volá, že „národ nepočtený jako my, a zvláště v těch okolnostech časových a prostorových, v něž postaveni jsme, jen dvojí osud očekávati může, že totiž buďto jsa netečen, musí znenáhla vyhnout, buď chtě-li žít, že dlužno mu činností ráznou a všestrannou nad jiné vyniknout“.

Abyste dokázal, že „práce je zástíta, práce je spása naše“, aby varoval před lhostejností a leností, upozorňoval na skutečnost prověřenou svědectvím historie: „Každý národ zahynul jen vlastní vinou svojí, taktéž že na bojištích se nerozhoduje osud národův, že jest již rozhodnutý před bojem. Ni jeden národ, co jich na světě bylo, četný nebo nečetný, nezahynul ve své jarosti a hodnotě, každý sklesl sešlý, netečný a povrhly.“

Jako čtenář Dějin národu českého v Čechách a na Moravě Fr. Palackého dovoval se jejich smyslu, když roku 1881 v článku Uvítání v kruh sokolský uvedl: „Čím zachoval se národ ten, i když ostatní slovanský svět na západě od věku k věku jen pohrom utrpěl, čím jest, žeť on jako mocná skála v moři rozproutěném nezdolně vytrval, čím zejména se stalo, že národ ani přesilou záplavy nezhylnul, k níž celý téměř svět západní proti němu druhdy úsilně se spojil, aniž by čty táborské v prach pováil, aniž by životní moc a schopnost jeho udolal? Síla a statečnost ho spasila, činnost a vytrvalost, mravnost a kázeň, láska k vlasti, láska k volnosti. Bratři! Toť jsou hesla sokolská.“

„Jsem jen prostý voják národu svého, v jehož prospěch bojovati jest přece mou svatou povinností,“ prohlásil Miroslav Tyrš skromně za prvního všesokolského sletu, konaného na Střeleckém ostrově v Praze (1882), ačkoliv patřil mezi jeho vůdce. Proto burcoval, aby sokolské kázni podrobil co možná všechny příslušníky národa. „První a povšechný (úkol náš) záležel v tom, že před jinými povoláními jsme zachovali národ svůj při té jarosti všestranné, která národům nedá odumřít, při té síle stálé a svěží, při té zdravosti tělesné, duševní a mravní, která nižádné zkáze vzniknout nedá a tím i žádnému stanutí, žádnému zpátečnictví...“

V těchto výňtcích je obsaženo původní poslání našeho prvního a zároveň největšího vlasteneckého tělocvičného spolku, jež se v něm s menšími dobovými změnami udržovalo do roku 1948. S příchodem polistopa-

dového režimu došlo počátkem ledna 1990 k oživení Československé, od protiústavního rozdělení čs. státu, už zase pouze České obce sokolské. Mínila se zařadit „mezi ty síly, které se chtějí podílet na obnově mravních hodnot našeho národa“. Bez problémů ale zaplula do společensky akceptovaného nihilismu, falešného individualismu a pseudohumanismu. Zůstala u bezobsažných historizujících frází a konformním vychalování toho, co má být prý podle oficiální prezentace „demokratické a evropské“.

Před stoletím měla Česká obec sokolská přes 100 tisíc členů. Ovlivňovala život v českých i dalších slovanských zemích. Nyní má papírově podobný stav členské základny, avšak dosah v české společnosti je prakticky nulový. Výmluvy na nepříznivý vliv let 1948–89 již dnes musí působit spíše jako alibistická zástěrka. Co by tomu řekl Miroslav Tyrš? Smutný osud organizace, bez níž si kdysi nebylo možné představit vzestup našeho národa a vlasti...
VLADIMÍR MLEJNECKÝ

Vandasova knižní premiéra: Od republikánů k Dělnické straně

Tomáš Vandas

Od republikánů k Dělnické straně

Tomáš Vandas

Od republikánů k Dělnické straně

Předseda Dělnické strany sociální spravedlnosti (DSSS) Tomáš Vandas prožívá svou knižní premiéru. Nedávno totiž vyšla jeho první kniha s názvem Od republikánů k Dělnické straně.

Publikace nabízí bakalářskou práci Tomáše Vandase, která je věnována postupnému rozpadu kdysi parlamentní republikánské strany a vzniku nástupnických subjektů, z nichž dominantní roli později hrála Dělnická strana. Kniha dále obsahuje i unikátní Vandasovy deníky, dosud nepublikované autentické záznamy z let 1998–2001, tedy z období pádu Sládkových republikánů a jejich úsilí o návrat na politické výsluní. Dalšími přílohami publikace jsou i články z novin Republika či barevná fotopříloha, zachycující zajímavé okamžiky z republikánské doby a počátků „dělnické etapy“.

Zájemci o knihu mohou psát na kontaktní e-mail: kniha@tomasvandas.cz. Vzhledem k předpokládanému velkému zájmu o tuto publikaci je nutné tak učinit co nejdříve!

-red-

PŘIHLÁŠKA

DĚLNICKÁ STRANA
SOCIÁLNÍ SPRÁVEDLNOSTI

Příjmení: .....

Jméno: .....

Datum narození: ..... Rodné číslo: .....

Adresa bydliště (včetně PSČ): .....

Telefon (e-mail): .....

Povolání (příp. škola): .....

„Přihlašuji se za člena Dělnické strany sociální spravedlnosti.
Souhlasím s programovou Listinou DSSS a stanovami.
Slíbují, že budu dbát o dobré jméno strany u veřejnosti.“

Datum: ..... Podpis: .....

Adresa: Dělnická strana sociální spravedlnosti (DSSS),
Ciolkovského 853, 161 00 Praha 6 (info@dsss.cz)

Příloha: průkazová fotografie (maximálně 1 rok stará)

Kontakty

Karlovarský kraj – Jiří Froněk, tel: 777 858 015,
e-mail: dsss.kv@gmail.comÚstecký kraj – Petr Kotáb, tel: 603 206 308,
e-mail: dsss-ustecko@seznam.czPraha – Jiří Petřivalský, tel: 605 408 413,
e-mail: ds.praha@europa.comLiberecký kraj – Jindřich Nestler,
tel: 776 177 210,
e-mail: nestler@jizersko.czStředočeský kraj – Milan Soukup,
tel: 721 389 690,
e-mail: dsss-stredoces@seznam.czJihočeský kraj – Vlastimil Vach,
tel: 603 356 309,
e-mail: dsss-jiznicechy@seznam.czPlzeňský kraj – Jiří Štěpánek,
tel: 603 427 704,
e-mail: stepanek-ds@seznam.czPardubický kraj – David Slavík,
tel: 776 226 142,
e-mail: dsss.pce.kraj@seznam.czKrálovéhradecký kraj – Jaroslav Drtina,
tel: 773 881 488, e-mail: info@dsss-khk.czJihomoravský kraj – Simona Skoumalová,
tel: 723 223 749, e-mail: info@dsss-jmk.czMoravskoslezský kraj – Iveta Machová,
tel: 603 945 816,
e-mail: ds.moravskoslezsky.kraj@seznam.czOlomoucký kraj – Petr Havránek,
tel: 776 484 498,
e-mail: dsss-olomouc@seznam.cz

Volební konto

Bankovní účet Dělnické strany sociální spravedlnosti
je veden u GE Money Bank. Číslo účtu:

197 230 562 / 0600

Členské a sponzorské finanční příspěvky můžete zasílat složenkou typu C na adresu DSSS:
PO BOX 3, 161 00 Praha 6.

Děkujeme Vám za jakoukoliv finanční pomoc.

MOUDRÁ SLOVA

„V novém uspořádání světa se byrokrati stávají podnikateli a cenzoři se stávají vzorem volnosti vyjadřování.“

Eduardo Galeano